

задачи зос тим, да дзеци шоромо ходза и найвисти. V и VI класи тим баржей бо баш там ше предаваю медзи иншим и найрациональни науки за живот, як цо (хителна: правила за чуваня здравля) и економия (правила за модерне гадованя). Треба бун культурним, треба патрици на школу як на свой други фамельний дом, треба знав, же знаве, ягод и здравле, найвекше благо на швецех, же, явне як ше гвари не треба поцяц за хрибтом але да ше стої пред очма, же „за одного ученого даваю двох не учених, а и так поспу вжац“, же знаня у чловецеским животу сила, же: „знайко бежи, а незнайко лежи“ и т. д. Треба знац, же дзе ше школа не почитуе, не пилюе, там нїяким культурним напредованю, нїяким перенству не може буц бешеди.

Треба знац, же правдиве просвїщенє не цалком соглашує зос церкву бо прави змєст аходзяца Сина Божого на жем ше заключа, не лям у спасеню, але перше у просвїщеню, и дарованя нам духовного шветла: „Рождество Твоє, Христе Боже наш, возсия мирови (швецу) свит (шветлосци) розума“ а инше частейше чуваме у церквех: „во свитї твоєм узрим свит“.

Наконецу як ше мож прощивит шветлосци, а жинц у цемнотї, не учяц ше и теда кед школа маме, а церква, зос висоти неба, озариє жем зос Божественим шветлом, котре дарує людем найвекше щєсце: розумиц Бога и Його закони. Як же ми, як культурни людас можеме ше прощивит не лям чловецеским, але и божеским законом не посклац дзеци до школы? **Др. А. Налвайко.**

Господарство.

Да мука будзе по здравця и лямше цєсто од нїй дєстанцї, треба ю частейше ошивац на густє шитко. Таким способом маша ше мука зос воздухом и праве по тим вона вше добра и не погубя ше. Так треба робити особливо пред самим мєшєньом. Най себе каждая гадива запамєтє, же кед сцїпнє до гарски мало муки и положи сцїпнуту муку на танєр — кед же сцїпнута мука не рєс-

падна или остане сцїпнута на гоматини, нєпкє в мука добра и здравя, але кед ше гоматка росає зпай, же мука уж погубєна.

У мокрих и влажних хижох часто вирошєно на мурах лебо дровєнєх предметох мали печарки. Тоти брїтєки ружички нїхго не любя у своїм обисцї виданц. Лєхко їх потаманїц лєм их помачай дакус зос витряпом и вони поканду. Но с тим инк лєм тоти ружички потаманїл, а хижє аян и далєй остала пєздрава и туберкулозна. Зато ше каждая мушє старан найперше о тим да му хижє будзе суха а по тим будзе и здрава, а печарки не буду по нїй роскуп.

Да зос шивєжко мальованцєх хижох фришко видєє смрод од фарби куп у апатихи 4-6 деки витрикол-гайсту и роздєлє го на два частки за успє до двох гайбєнєх черепих. Унк верний воци уцїпнє тот витриколгайст до себе шивєжко смрод од фарби.

Малочки зос бундєвох не давай правом осп, бо кради од твх малочкох траца мєшко. Малочки повинїмай зос бундєва, осуши их и за добри пєнєжи предай, а кравом давай лєм саму бундєвану. Од нїй крави маю вєльє мєшка, гоч зос по чакє мясє.

Да паньванци буду тирїанци и по нїю фришко пємоч их скорєй як их кошєш хаскован до води у хторєй єст рєстєненє влауну (стїпєн) дас фєрталь кван. У тєй водї пай паньванци стої дас 2 лебо три днї. Штравци на козьоним сєрсєку (посторонки) найлєшє памасц добре зос хитранєм (терєм) и видєж их на слунко, да ше кауран добре узнє до посторонки. Так ушорєни посторонки вични.

У сєптємбру ше шєю зарпа, цо их сцємє вїцєс на лр кошиц за стєток, а за тим до тєй жєми ше посади кукурїца. Жємєска пєпица жємєски раж, трахорїца, жємєски граццок котри ше кїна так: трїштварцїки граццку, а вїнцї штварцїкнє ражу лебо ярку. У сєптємбру ше шєю и мактура-найлєшєна и найкрасна рошїца за жємєк плєт.

Бавєлє инє при валовє и Юликовє вїшлєсул ше тарчичок а руках, сцїпнул до валова и пирєла вода Яковчї до оч. Тот ше погнївал, власєл кїк и по нїм. А кед Юлєк почєл врєщєц, Яого мац, цо робєла у зєградї, прибєсєла и вкрєвала гєвєтому кїкє. Баш на то вїшлєла а хижє Юлєк и почєла ка Павлїнцї рубєц.

Шимко и Юлєк не були богєти. Зєто булє барє нищєи и завїдлїєи. Нє дал їм Бог вєльє дєнєц, а мєжє самї не сцєлє. Мали лєм єдиєго Яковчє. Чуванє го барєжєй, як власєнє око. Нє шмєд му нїхто нїє новєсєц. А храни Боже, да давїгнул ка нєго дахтє руку. По папєски го облєкає. Кїновєли му вїшлєтєкє лєкотки. И то булє їх найлєшєна хїба, за котру мушєла прїсєц жєра.

Яковчє росєнул, а зос нїм рїсал и Яого хїбє. Бул нєбєслушнї и барє гнївацк, упартї, а до бїтєки вше готонї. Сцїпанїц — як овєм кїлїнуц. Старшєго вїнємєцї, упрєкосїцї, чкєду зрєбїц — вои черїк бул до того. Кед ше дахтє жалєвал на то, рєдїчкє обїчнє оапєвєдалї: кед вїрошєва, та ше научи розуму.

Бомє вои ше не научєл и тєди, кед школу вїхєлєсєл, и тєди, кед ше лєгїчкїкє почєл, и тєди, кед му под носєм почєлє бєлєски росєнуц. Нє поздравєл вои нїкому першє, наймудрєйшєи бул од шїцкїх. Рєбїц нє лїбєл, а анї го не сїловєлє, да ше кє ка трацї. А цєжє мал робєц? До карєми почєл ходєц, за дєвєчєтєкї огаєц. Нєводуга почєл жїтє

У сєптємбру ше до зєградї садїлє жємєска шїлїтє и шпєнат. Добрє посадиц и жємєски крємплї, котри уж до кєнєцє октєбрє вїкнїтїю, а у нєкємбру дозрєю. Жє бї не зємєрєли прї вчєснєй жєми, трєба их трїк-рїц зос сламу лебо кукурїчанку. Тотї крємплї вїкємє барє добрє плацєнї.

У сєптємбру аберїмє лїнїкї гєзї, котрєц, дєвїнцї, цо мєрєсєлє у зєградї — аєє з мєрєнєм и пєлємє го. На тот спєсєб спєлїмє шїнїкї тотї чкєдлївї хрєбєчкї и гнєшєнїц, цо нам нїщєлє того рєку капєсту, кєлє, мєрфїєл рєтїву и т. д.

Китай — найвекша жєм на швецє.

Кємунїкєтїє.

Прєз Кїтай цєну трї вєлькї рїкї зос западу на вєстєк. Рїку Гєнїгє „Жєвїтє рїка“ жїтєлє Кїтєю вєдєю „сєщєсєном Кїтєю“, бо кєждєго рєку вїдєє зос жєрїтє. шїцкє пошатї пїлє и пєлєнї на нїх кємєж, так же их вєшкє чєжкє обрєбєц. А гу тому готєво нїдєсє не мєжє по нїєй лєдї сїлєвєц. Друга рїка — Янґ-цє, и вєлєкє ю „бєлєвє“ жє стєйє жрїцєло у вїсєкїх брєгєх Гїмалїє, прєхєдєн прєз сєм штрєдєк Азїє, и вїє жєрїтє дєлєкє колє 6.400 км. Улїкє инє до жєвтєго мєрє и вєнє дєлє Кїтєю на двє частї. 1000 км. од єй ухєду цо мєрє мєжє по нїєй кїлєвєц и найлєшєнї оцєанскї лєдї, а по другїх 2.400 км. мєжє нєпємнїкє лєдї. И вєкє инє вїлїкє зос сєвєрєго жєрїтє кєждї рєк, але до рєбї кє чкєдї бо бє блєтє цо го пєвєшє на пєлєю барє хєсно-лїтє за плєднєсї жємї. Трєцє рїка Сїнїянґ, лєбо як ю вєлєю „зєвєцїца“, пєгє инє мєдєн. жєлєзнєкє-пєлємї южнєго Кїтєю. На нїєй прєз 1.800 км. мєжє добрє нєсї лєдї; по нїєй вєлї чємїкє и вєкнї лєдї вєжє гу мєрєю зарпє плєднєй сївєрєсї частї Кїтєю, а нєлєдї врїкєнє японскї, аєлїкїскї и амерїкєкїкє торгєвєлєн вїрєбї.

Тотї вєдїкє драгї у Кїтєю и найлєшєнї и найвєкнї, бо гїлїзїлїєнєх єст барє малє, и то у глєвнїм колє мєрє. И нєшкє глєвнї

Кара.

„Бєдєй бї цє жїкє абїлє, ин бєндїкє єднє, ти нєрїчє старє — ин вїмєн мєйє дєцкє рушєц? Нє охєбїлє го дєрєц? Бєдєй бї цї рука покрєцєлє, ти зєвїдє цїлїанскє“ — крїчєлє бєснє Юлєк на сшєдєлє Павлїнцї.

„Сшєдєлє мїлє, — озвєлє инє скємєнєтє Павлїнцє — „цо инє вам стєлє? Тє инє вєшєго дєцкє анї нє дєтєлє.“

„Оздє сом нє вїдєлє? Оздє мї очї пєвїхєдєлє? Тєк пєдлїєнє швєцкє, жєбї окєтє, нєкуї мї вєбїсїлє, да цє ту вєсцї нє вїлєзїм!“

„Нє вїдєсє и уж вєсцї анї нє прїдєсє, бє вїлєзїм, жє сєбє нє дєцє слєвєц“ — и вїжєлє сєвєгє Юлїкєка та пошлє.

„Лєм вїдє, цо скорєй вїдє, да гвєдїм духом ту нє шмєрєжєк. А кед инє прїдєсїлє до мєйєго обїсцє, вєлєкє чкєдє нє будє, а мїлє мї дєцкє нє забїлє. — Яковчє, алаткє мєйє барє цє болї?“

А Яковчє, дєс штєрї рєчїкє хлєпєц, кед увїдєлє у сєвєй мєшєрї тєку стрєшнє обрєану, рєзрєвал ше на цєлє шор, алє нє з болї, лєм од гнїву, жє нє мєгєл барєжєй пєбїц сшєдєлєвогє Юлїкєкє.

„Нє, цїхє уж будє, нє плєч, ашгєлку тї мєй, мучєнїку мєлєк“ — и прїстрєсно го гу сєбє прїчїслє. „Шє мєгєлє з нєгєго хєлїку нєпрїдєлє, мєгєлє го забїц зос тїм кїкєком“ — дудрєлє далєй Юлєк, дєчє мїцкї сшєдєлє чутє.

И зос тим инє погнївалє сшєдєлє. Барє инє погнївалє, а прє нїч. Дєцї, як дєцї!

крєднєц зос пєйлєл и кємєрї, почєл инє барєжєй шїкєнїц.

Рєдїчкє нє нємєлєк анї слєвєц пєвєсєц, а кед дєкєдє инє озвєлєнє почєл инє вєдєцї, сєкїрєц и лєц, аєк му шлїкє пєрєкєлє зос устєх. Такї то бул єднїєц тот їх Яковчє.

Чи мєгєлє буц вїнєкї? Гїбєлє чудєм Божкїм. Бє инє кед бул мєлєк и увєзовєл сєвєбо хїбї — оцєц инє хлєлєл: „Б-є-є з нєгєго будєє члєвєк, зос нїм гоч хтє инє будєє кємєдїрєн“ — Кед у гнївє бул и кємєц до сєвєй мєцєрї — мєц го зєтє глєсєлєлє, бїчєлєлє, нїмєлєлє инє и пєсєгєвєнє. Тєрєк дєкїлєлє, цо инє сцєлєлє. Инє прєспїл дєнєц, жє бї инє плєкєлє.

„Шїмкє!“ — озвєлє инє Юлєк гу мужєви — „з вїлїкї Яковчєм нє дїбрє. Зблєднїлє жє плєтєво, сшуднїлє жє пєрїцєц, а кєдєи жє нємєрї, лєдєкє зє сєбє нєгї цєгє. — Яї Боже, мєй Боже, чєм инє нєсєлєлє зос тїм дєцкєком?“ — вєщєлє Юлєк.

Шїмкє нїч на то нє прєтвєрєл, лєм спєщєлє глєву долє и нєстєрєнє думєлє.

„Знєш Шїмкє оздє пукнєм од жєлєк, кед нєтрїкє, жє нєсє жєлєсїє, жє цєлєо добрє рєвїнєшїє, жє нєсє жєрїкє. Ої, Боже, Боже, ... чєм инє го од нєсє нє вїжєлє, кед инєцє бул у колїскї...“

А Шїмкє далєй на жєм пєтрєлє.

„Знєш цо Шїмкє?“ — отєрєлє Юлєк слївє фєртєхєм.

„Юлє!“ — прєбїлє єй бєшєду Шїмкє — „тєк тєрєк плєчєнї, на Бєгє вєрїкєнї, а жєкнї

Мала Антанта и Мадарска. Др. Крофта, чешки војвођин министар внавел, же Мала Антанта предложела Мадарскеј догварку о налагаданю и порозумелу ше а по о дальшим оружаню Мадарскеј. Тоту порозуменю в Мадарску барз вельо значя и за Югославию, бо дотераа обидя держави не жили у приятельству.

Француски инженер, ко будовал большевизки павидлон на парижкей выстави питал од московских большевизкох за охоченю роботу, але воня писну плашиц по терашнім француским курзу. Пре штрайки ше роботником пейц-шестьраз вельки надиди мушети вчолодаи та ше красна сума мала наберац!

Двель Мацери! у Немецкей ше будас отримоват кажда рок на 12. VIII. кад еродзеи дзеиц Гитлеровеј мацери, а роничасно ше на тот дзень буду дзеиц награди-одличкована тим мацеров ко маю числену фамилию.

На Конгресу национал-социалистичней егранки у Нирибергу внавел Гитлер же ше кажда чезко миди, хто дума, же терашни немецки народ неприятель шикким народом на швец; Немци маю лям одного неприятеля, а то су Евреи, бо вони з большевизмом руца до принасци пати швец. Зато поглади большевизни до Костаю 100 чезки авиони полни мунции и 12 шоферох ва танки.

Руски Керестур.

Ламачка кукурниця уж почела. Кукурниця барз добра, дадзе ост доси хробаркох. И тоту, ко садзена по нашим кирбалу аа житом и конопу кад нас ляд побил, тиж добре вилатра, лям треба ише дас мешац добрей теплей хвилі да доарев.

Умрти: Маја Ковач р. Колошвай у 67 роки. Ана Макай р. Кичи у 57 р. живота. Андри Ковач у 83. живота. Ана Чакан р. Кетелеш у 86 р. (удова Михаила Чакан.)

Вивчания: Држуня Юлиан (Михала и Мари Оленер) и Стрибер Славка (Емила и Мелани Шамко); Русковски Янко (Янко и Сеида Молани) и Бегалия Леонн (Михала пов. Малацко Юла); Дудаян Яким (Михала и Романчо Веруни) и Нова Феброня (Осида и Мелани Палчак); Вилей Штефан (Михала и Юли Будински) и Горняк Юлка (Михала и Ирини Навлукач); Прегун Владимир (Янко и Ани Гајдук) и Пап Наталиа (Штефана и Веруни Роман); Душан Владимир (Миколи и Павлики Надя и Будински Ирија (Евгена и Веруни Сабодов).

ПИСМО РЕДАКТОРОВИ.

Руски Керестур 12. IX. 1937 рок.

Модлим крашис, как Редактор!

Кад новизки до обиски пришли, перше аме патрелиа ко уж пише Бачи Дюра, но а терас, як да нам уж оидзаву.

Но не, но ишац, лям най вон и далей пише, вон нам бул кийкиа живота, хто ко добре стал, поправиц ше мал.

Бачи Дюра най жив вельо рока и най нам пише до довизки, най ше нацмееме до милей волі, хто ше вельо шмее, тот и вельо жив, в Богом до знавена.

писал член Просвяти.

Залюдзли аме бачико Дурх, за не обрзци тирко и най ше далей жиу у наших новинах велім на ладовольство, а злеповчнма и на потіху... Ред.

Цо пише бачи Дюра?

О ніткох — о бабох у сукньох и о колопох.

Слава Исусу Христу и на вики слава Лайце Редакторе.

Кад би то мож було, иаше та би сом сценил не в валалу, але зос свой скорк. Бо така робота ш-а Бачи Д. вилатра терас, як человек ко го крава принишиа гу муру. На явдок нимож бо мур, напредок нимож бо рогк. Но та будзе все мудри по робни? Ніч више лям зос спори спесац. И знаце така робота. Не спел сом писац, реку да удоволім наредзено, а завч мушим писац до замну — мур. И тот мур — цинис. Пише же бачи Дюра мушк писац. И правду, гвари, писац, та ме ише и обочкуо же лям най вишеж. Ша знаце же волім и правду писац як да ме бочваю, цо

баба нове? А док я не писал наберало ше як у сувачу мушк. Знаце о мушкох не кава-саис, а ту уж сто новоспк.

Мал сом панс о мушкох писан але, ко шлебодю, та кладасм коло ніх — точку.

Но о ніткох ше ише агеиде, а п о бабах.

На акам чи сце чули, паше же у Керестуре ост, а може то и видасей писмени — баба. Писмени на тельо, же аж и до владики пишу и у писму цифрую — о читали и о лаводох, як там сама безбожипсц — грех и десло. А найгорше же тоти баби и надраги лена. Воно и а писал о читальнихових членох, гашто кад було о менскох, геди знаце кад сом сценил в менска, але я ше крашис, лено подлисал; бачи Дюра а Керестуре, та швет анал же хто писал. А тоти баба та ше ганьба свойо месо подлисац. Та вигалица ба даке, паше же то и бачи Дюра читальном та кад мало даце повеси о читальни най новедаа, най ми не оидймаю хлєб, а кад бачи спу писац владикови, вец най меркую да ше воднисуя, да им бачи Дюра не анев надраги та остаю лям у — сукньох. Ганьба би була кад би аме пашли мези паша хлєпски баби лебо там бабовских хлєпкох, цо ше не шму под свойо цо пашисали подлисац.

А терас ише дакус о ніткох. Знаце пашо цо нітка. Знаце цо кольче, а знаце и цо — церква! (Як би сце не знали, кад сце павоцед). Но але ест у нас знаден по наших далахох покус, а у Керестуре такој павоцц таких та знаю цо кольче, ко пверезка, але не знаю цо то — церква. Легине яа припад прабя у церкви ка коррупту — крадки. Желц под ковршом вельо раз-препредасю, а хлєпк дакус далей од церкви приповедаю, поносу ше на Бога же им не сце у нужди помогнуц, а на павоца, же — длуго наказуе. Но але то ише шикко нїч, то ише нема нїч спильного аас цверекку в кольчцом.

Тоти шикки ише як так годли дойсец до — розуму, але кад ше найдзе тайнх цо коло Церкви обдагни нітку и шикки кляки поважу, а аж двараа, а виоци, вец когуту кукурникаю, уж вилатра же пашком подарли контрак в Богом и в церковником. Кад сом чул же така робота в нашу церкву та сом копопалгали гу нашому пашним церковником та сом ше му так цитал. Поведас ми цо яа думаце о тих цо им церква на арачаніну служи. А паш церковник котрого я бара почитуем, та гвари, думам, бачи Дюра, же их душу буду антелка на той истей цверекки зос некла до раю шлєчиц, та кад ше ко урве вец ше годик ише и до царства достас.

Та така виденце думаю ма паш церковник.

Но а терас би уж було досц. Нового нєт нїч лям ише то же у Керестуре почали копопи и кокошарни — шмерданц, але кад так добре плаца та не хваб.

Кад уж тоти пензали ми худобни не можеме мак, гоч лям най ше пашахаме. Та ише и то старе нове же гевто праце о хторим потварка ко шлалас — озраведо, слава Богу.

Писаше писмо три тижни по тим писму цо писаше три тижни пред тим а писал го бачи Дюра в Керестуре.

Наша держава

НА СУД приде познати Воя Янїч, бунци министр и главни аредних борби проти кошкопарту. Вон на едней складки у Крагуевцу цутурел, же владя отровела патриррха Барнаву и же при нових вибераниох треба да едина цудза держава водан контролу, чи вибераниа правилин. За тоту виледумани слава будзе Воя одвитовац пред судом. Иниак вон гоч правосл. святиеник и ма жилу першу жеду, оженал ше цивилно зос другу. И ахто го не вола на одвительниоци.

ЗА СПОРАЗУМ. З пагоди 40-дневного помену патриррха Барнава, котри арешом пашком мирно пише „Самоурава“, ше православна церковна власи во сце вецей пернип, да ше церква аретворя на место политичного вастатовани. Влада и правосл. владивове побду драгу, да може присцо до цодилоного порозумениа.

СІДІМ РАЗИ у остатїм року отримани обчикски виберанка у валалах Габц у Бачкей.

Висе були направилни, а вилатра же и терас не були пашком ушоре.

КОМЕСАРА достало друство „Народна Одбрана“ у Београду, бо ше минала до стварох, котри на шо не спадаю. Комесар в гев. Михайлович.

ЗАДАВЕЛИ ШЕ у Сави двома млади земледелик при Загребу. На штрел рини лемец ше вилатрел, 10 вилізави, а двома ше задавели, бо пашац не знали.

Вельки маневри пашкей другей и штартеј армий булу ше тримац того мезаца на рини Кури (граница мезаи Хорватску и Славонію). На тоти маневри приду и вон представники цудних державох (Италиі, Францускей, Румунскей и др.).

РОБИНИ ДОСТАЛИ ЦОЛ МИЛИЙОНА на пашей державней дутриі. То с Андри Майтан. Мадар, котри осудаси на 8 роки робни у Ср. Митровици. Уж одшедзел 6 роки. На шгварцину доза достал 500.000 д. Ма жену и двоїо дзеци у Пешти.

ДОБРОВОЛЦКУ ЖЕМ у Бачкей почина держава од валалох (обчикох) одкуновац и жем будзе привисана на добровольцох. То вредя лям за жем, котру добровольци достали од валалох.

В ш е л ѝ я ч и н а

120 ЯЗИКИ у ЕВРОПИ. Жигеле Европи беледую на 120 язикох. Найвсцей ше беледуе немечки 80 милийон, вец Тахипсци 47 милийони, а пашим руско-українским язиком белесую у Европи 45 милийони пашого народу. — **ШАНГАЙ** китайски варош за котри ше терас бив кривая бой, ма милийони житељкох, котри припадаю 40 народом. Анї у даяк варошу на швец нег тельо збойшикох, тельо худобства и нечистоти як у Шангаю. — **ЗА ОПЕРАЦИЮ КОСУГА** плацел американски милионер 6.000 долари. Того когута милионер барз любел, а когуту ше стало неолесне, же прелїнул фалаток скла Гоч милионер плацел такую суму и операция успела когут инак адохнул. — **НЕМЕЦКИ СУД** вишлочея зос „фронту Праци“ роботника, котри жигуцел през облак фалат коблєси, котра му не смаковала. — За то, же слухали на ридно васті з большевицкей Москви, засудел суд у Гамбургу штри особи на цемциу од 1 до 6 рокох. — **У САМИМ ПАРИЗУ** е 50.000 младєжи организованей у большев. „Комсомолу“. Плод большевопрятельствованиа — **42 МИЛИЙОНИ** жительох ма Француска у тим два и под малайова странцох — **50.000 ДЗИВЧАТОХ** послали большевизни на Сибирію на манджуріцу гравіну да буду ва „злабаву“ большев. пашком, котри у вельким числу спесаю аме манджурскей гравіци. Цо то аначи? — **КОПРЕС БЕЗБОЖНИКОХ** забранєла белайска влада отримоват белайским гравіцим варошу Брислау. — **ПРЕГАНЖЕЛ ВОДА** еден австрийски аїобус вдалєкко од Карловна и плацел 1750 од шлєдованиа. — **11.000** студентох уписали того року до штрелних шкєлох у Загребу. — **ОБЕШЕЛ ШЕ МИЛИОНЕР** Леон Фитца (Жид) у сараеву. Досадзел му живот.

Нова ешитинска бабица Товт Юла, бива у Васили Сабодова хижи на Вельким шоре прелїга церкви.

Добри кромплї! Сценил вагон добри кромплї, на вельо и на мало мож добити ко найтувшей цени у **СТАРОГО ПЕКАРА.**

Предас 5 гольти жемн ва Водицу на шше, або под аренду. — **МИХАЛ МАЛАЦКО,** Михалов.

Отворел сом древару при бетелю. У котрей мож достати древо за будовлю, лати, ступи, дески и черету по найтувшей цени у **ВЕКЕРЛЕ ЯКОБА** Вепровац.

В И Я В А. Напроци виледисам хиром, котри ше шара о мнє прикушєна сом вилєш, же оставам у Керестуре як бабица и на далїй. Пришєслото: **Кашох Амалия**